

Folkové festivaly by bez svých velkých mozků, jakými jsou třeba Jupp, Medvěd nebo Aligátor určitě neexistovaly. Jejich nepostradatelnou složkou jsou zřejmě i muzikanti a koneckonců - proč to nepřiznat - i diváci. Ale já myslím, že je ještě jedna důležitá sorta lidí, se kterou se na festivalech setkáváme. Ano, jsou to členové pořadatelských týmů. Ti mravenečkové, světlušky a берушки, bez kterých by se sebegrandióznější projekt zhroutil jak hromádka karet. Já jsem si proto povídal s holkou a klukem, kteří už nějaký ten pátek pořádat festivaly jezdí. A záměrně píšu o té holce, protože Kryštof je přezdívka, kterou ona dívka v mládí vyfásla a která se (alespoň podle mých zpráv) zatím ujala ve všech pořadatelských týmech, kterými Kryštof prošla. Tak to jen na vysvětlenou. Míra, jak jste správně odhadli, je kluk a jako takovému se mu úplně vždy nepodařilo dostat ke slovu. Nakonec jsme si ale celkem pěkně popovídali.

Jak jste se dostali k té práci v pořadatelských týmech?

Míra: Vlastně přes kamarády.

Kryštof: Já se na festivaly dostala přes bráchu a taky jsem se tenkrát už znala s Pytrís, což je dobrá duše Folk & Country.

Splnilo posléze vaše očekávání to, že jste se stali členy těch pořadatelských týmů?

Míra: Určitě jo.

Kterým rokem už jezdíte pořádat?

Kryštof: Jako pořadatelé jezdíme na festivaly už tak čtyři pět let.

Proč u toho zůstáváte, co vás na tom baví?

Míra: Tam je bezvadný, že člověk tam potká spoustu kamarádů, se kterými se vidí jednou za

rok právě tam.

Kryštof: Taky se tam můžem seznámit se spoustou dalších skvělejších lidí z celé republiky.

Má to ještě nějaké výhody, dostat se na ten festival jako člen pořadatelského týmu?

Míra: Ten pořadatel má možnost se na festivalu pohybovat všude. Tedy i tam, kam se normálně běžný divák nedostane. Takže se může třeba večer setkat s Vlastou Redlem v zahrádce a tak...

Kryštof: Samozřejmě nemusíme platit vstupný, třeba co se týče Zahrady, tak člověka tam odvezou, může se dostat na kterejkoliv koncert. Je to trochu omezený téma službama, který musí odsloužit, ale myslím si, že to až tak úplně nevadí.

Takže dá se na těch festivalech něco vidět i přes tu práci?

Kryštof: Dá.

Míra: Minimálně půlka těch koncertů určitě.

A vy jezdíte pořádat na jaké konkrétní festivaly?

Kryštof: V poslední době především na Zahradu a na Slunovrat.

Na Zahradě konkrétně jsou asi pracoviště, kde hudba skutečně slyšet není. I tam to platí s tou minimální polovinou koncertů?

Kryštof: Ono v podstatě rozdělení směn záleží na vedoucím. Takže pokud jsou tam rozumní lidi, tak si rozdělí ty služby tak, aby každý mohl z těch koncertů vidět právě to, co potřebuje. Jsou prostě týmy, který pracujou samostatně, na Zahradě například vezmeme tým na Amfíku. To jsou lidi, který trhají lístky a hlídají ploty. To je jedna skupina a ty se mezi sebou prohazují, aby nebyli všichni furt jen na bráně nebo jen nehlídali ty ploty. Vlastně na každý scéně je jeden takovej tým, pak je tým úschovny, tým štábu a tak dál...

A je nějaký takový pořadatelský post, který je nejmíň oblíbený?

Míra: No bývalo to asi hlídání parkoviště ve Strážnici a ve Svojšicích to byli jednoznačně ty horní plotáři.

Kryštof: Taky lidi, který v pořadatelském týmu začínaj, obvykle ze začátku dělají takový to vynášení košů a jiný nevděčný práce, k tomu my se asi už nevrátíme (smích).

Jak jsem pochopil, vy už máte své pevný místo. Je to výhoda?

Kryštof: Je. U nás v týmu se schází každý rok stejná parta a už si umíme navzájem víc vyhovět.

A patří naopak něco k těm atraktivním postům, o které by se pořadatelé prali?

Kryštof: No že by se prali, to se asi neperou, spíš že už člověk tam s něčím jede, třeba holky že dělají vzadu v muzikantské zahrádce, to je prý jedno z dobrých míst. Nevím, snad i ve štábu, ale tam jsme nikdy nebyli. Ale asi je tam zase dost práce a velké shon.

Míra se zmiňoval, že příjemnou stránkou vaší práce na festivalech je setkávání s muzikanty i v zákulisí. Obohacuje vás to v některém směru?

Kryštof: Tak člověk si udělá takovej celkovej obrázek.

Míra: Zjistíš třeba, že ten muzikant je ve skutečnosti úplně jinej, než je na pódiu.

A můžete uvést nějaký konkrétní příklad?

Míra: Třeba Slávek Janoušek, to je prostě borec, ty jeho historky...

Kryštof: Je zkrátka vidět, že to je optimistický člověk, že písničky píše asi dost ze života.

A co vás na tý práci štve?

Kryštof: Spíš, když člověk narazí na někoho nepříjemného nebo neochotného z řad diváků.

Je hodně konfliktních situací s návštěvníkama festivalů?

Kryštof: Asi jenom tam u těch lístků, jinak celkem ani ne.

Jaký zázemí mají pořadatelé třeba na tý Zahradě?

Míra: Z Prahy mají pořadatelé tam a zpět zajištěnej odvoz, je tam zajištěno ubytování, snídaně jsou taky zajištěny. Když člověk něco potřebuje, tak se o něj postarají.

Kryštof: Ve Svojšicích jsme si měli kam dát věci, když přelo, měli jsme se kam schovat, to bylo taky prima...

Máte nějaký kuriózní zážitek z loňského léta?

Míra: No třeba ve Svojšicích přijeli k bráně s vojenským transportérem, že si chtějí zaparkovat v areálu. My jsme jim chvilku vysvětlovali, že to není možný, ale pak přišel na štěstí Major, to je manažer Folk & Country, a zpacifikoval je.

No a co vás loni zaujalo hudebně?

Kryštof: Především je to nástup spousty mladých a dobrých kapel. Ale nejen kapel, nám se například na Zahradě moc líbila Žofka Kabelková z Jihlavy.

Takže shrneme-li to, dá se o lidu pořadatelském něco říct obecně?

Kryštof: No je to hlavně o lidech. Není to tak, že by tam člověk jel s nějakým určitým cílem. Každý se těší, že tam potká někoho z loňska a ten si zase přivede někoho jinýho. Tak se tam dá dohromady určitá parta a je to fajn. Ty lidi se tam jezdí svým způsobem bavit, jsou to lidi, který na tu muziku choděj i během roku. Na ubytovně pak večer bývají sešňaní na chodbách a ty tři čtyři dny na tý Zahradě jsme prostě všichni jedna velká rodina. A proto tam vlastně jezdíme.

Díky za rozhovor.